

IVIII

(-vit

Dns

lxx

+cccxliv.

reg. illa del.

promissa, licet cum astucia. Unde Henricus
dux filius Welponis, fecerat sibi preparare aral
rum aureum, habens eum secum secreta prius,
equis ordinatis, quod quando unum eret ferme
incederet alium et tandem in hora meridi
infra dormitionem imperatoris circumvegitat
civitates, castra et villas, equitans festinans
postquam equi prorunt lassi, venit super
equam, volens etiam circumvegitare montem
unum adiacentem, qui tandem, veniens quae
ad medium montis equa pro latitudine non
poterat ulterius procedere, ex hoc vocatus est
mons ille proprius Merenberg usque in
haciem diem. Ex illo etiam inolevit.
Dominus de Ravensberg, quod nūmquam
ascendens equas, eft etiam si urgat magna
necessitas. Inter hec Henricus imperator
surrexit a sompno. Tandem Henricus
dux venit cum aratro suo petens credere
sibi illa promissa et confirmans illa cum
li Movi et sigillis regie maiestatis, quod
lamen penitus in imperatore in farce, eo
quod illa cum astucia magna perpetraret.
Cogitans lamen promissionis, concidens sibi
illa que circumvegitaverat cum aratro suo
totaliter. Ab illo enim tempore + ipse Hen-
ricus et sui heredes vocati sunt de Rabenberge
propter castum adiacens in ciuile, quem
circumvegitaverat, quia antea vocaban-
tur de Altiorffe villa illa. Et tandem ab
illa progenie orti sunt tres fratres, scilicet
Radolfus, Welpon et Caradus, et huius fuerunt
tempore Henrici, patris primi Ottonis
Magni, qui fundavit ecclesiam Magde-
burgensem. Hic Caradus fuit episcopus
Consaniensis tempore sancti Odalrici
episcopi Auguſtensis, et fuerunt ambo sancti
nisi. Radolfus vero genuit Welponem coni-
tem, qui genuit Cunigam. Cuniga depon-